

דויד שיף - אחרי שהחזיר את אשתו לבית הוריה

העצמי. היא יצאה לצבא, עברה בהצלחה קורס קצינות. סיימה את הצבא. החלה לומדת משפטים והרגישה את עצמה הכמה ומלאת נסיון. היא ניסתה ללמד את נסיונה לחברותיה ולמעריציה.

האשה הישראלית, היתה מסבירה, היא אשה פורטוגלית. היא מאמינה שהגבר הוא פרה חולבת, או אדיוט. היא לא מבינה שב" יחסים בין בני אדם נחוצים שניים."

הלומנים, שרים, חברי כנסת ופקידים גבוהים באו לברך את הזוג, והכלה עצמה ענדה טבעת יקרה ונצצה בשמלתה ובפניה הזוהרות. היא חיכה אל בעלה חיוכים צנועים, אך יחד עם זה קרצה לאחד מחבריה ואמרה לו: "אל תחשבו שזה הסוף. אלה עוד לא גמרה את הקאריירה שלה."

כשהיא היתה ילדה בת שש-עשרה, והפ" ציצה את החבריה באימרות-כנף מחוכמות

למרות שקיבלה מבעלה, כמתנת נשואין, את חנותי הרהיטים הגדולה ורסאי, עזרה לו בעסקי-הקולנוע שלו, הפכה גם למארחת-כוכבות: כאן היא נראית עם מרי פראנס בואייה ועם הבמאי סרגיי

מארחת הכוכבות

אלה ובעלה עם אשת סגן יורז הכנסת, אופירה נבון, ועם שר הבסחון משה דיין, בחתונת אסי דיין, בצהלה. אלה היתה ידידה אינטימית של בני משפחת-דיין, דרכם התיידדה עם קצינים בכירים ואיש-ציבור רבים.

אשת החברה

ובמלים גסות, עוררה אלה התפעלות. היה בזה משהו פראי ותמיים. אבל עכשיו, לאחר שהתבגרה והתחנתה, הדברים הללו עוררו פחות התפעלות. בייחוד שהכל הלך והתרכז סביב שתי נקודות קטנות: גברים וכסף.

יום אחד, לאחר רומאן קצר של חודש ימים, הודיעה אלה שפירא על כוונתה להתחתן עם דויד שיף, אחיו של חיים שיף, בעל שרשרת בתי-המלון, ומפיק סרטים בזכות עצמו.

★ ★ ★

צריכים להכחיש תמיד

מיד לאחר החתונה היא נסעה עם בעלה לירח-דבש בקאן, חזרה משם עם מרצדס ומילתחה עשירה של שמלות-פאר. היא החלה חיה בהתאם למעמדה החדש. לפני כן היתה מקבלת מהוריה עשר לירות לשבוע. עכשיו התחילה להתפאר בכספים שהיא מוציאה, ובשפע המקיף אותה. אלה הפכה אורחת קבועה בפרמייירות, באירועים חברתיים ותרבותיים. היא הס' תובבה במחשופים ענקיים, תלבושות מחז"כ- ננות ותסרוקות-תלולים. כל יום היה מעטר אותה איזה יהלום אחר, פרוות-מינק חדשה. מהרות פנינים.

"שלחתי את בעלי למסע-קניות. לי אין חשק לנסוע איתו. זה לא מעניין אותי," היא היתה אומרת, ובעלה היה נוסע ומביא לה תלבושות קורזי שמלות-מיני, שמלות-מכסי, מעילים. "אני מרגישה שחסר לי איזה יהלום על האצבע, היא היתה מלגלגת, "אולי אני אשלח את בעלי לחוץ-לארץ, (המשך מעמוד 16)

החתונה אינה סוף

איש לא האמין שאלה שפירא, הבחורה שיצאה עם מיטב נערי-השעשועים הי" יפהים של ישראל, מצאה באמת משהו בדויד שיף, בחור צנוע, לא זוהר, לא יפה במיוחד, לא מבריק במיוחד. הגירסה היתה שהיא נישאה לו בגלל כסף, ורכלני תל-אביב טענו שתהייה לה הפתעה גדולה כשיתברר לה שבעצם אין לו כסף.

אבל אלה הכחישה: "אני לא מתחנת בגלל הכסף," היא אמרה, "אני מתחנת איתו בגלל שהוא אינטליגנט. גבר חכם בצורה לא רגילה. אני יכולה לדבר איתו על הכל. מפילוסופיה עד סוציולוגיה."

באותו זמן היא היתה נוהגת לפרסם את דעתה על הנשואין: "אשה עם נסיון היא מוכרה-זהב לנשואין. קשה לפתות אותה, וקשה לקרוץ לה בדברים נוצצים, היא יודעת שלא כל הנוצץ זהב הוא וכשהיא מחליטה משהו, היא תעמוד עליך עד הסוף."

החתונה נערכה בטקס מפואר, במלון גני-יהודה שברושלים, השיך למשפחת שיף.

ה הרסה נאינו!

לפני שנה וחצי, במלון-הפאר הירושלמי גני-יהודה, ה" חתונה היתה מפוארת, נערכה ליד בריכת השחייה של כחות הבנומה. לאחר החתונה נסעה לירח-דבש בריביירה,

האופנה

המלתחה של אלה, אשר חודשה מפעם לפעם על-ידי בעלה, בעת נסיעתיו הרבות לחוץ-לארץ, הדהימה כל פעם מחדש את אורחי הנשפיות והאירועים, אשר בהם הירבתה לקחת חלק.

במלחמה גילתה אלה עולם חדש, ובעיקרו: קצינים. הם נראו כגיבורים, מעניינים מבעלה.